Nebr State Hist-Socy

Danskeren.

„Danskeren" udkommer hver Tirsdag og Fredag. Tirsdags-Udgave. „Danskeren" koster kun $1.50 pr. Aargang.

Nr. 7. Blair, Nebr., Tirsdag d. 24. Januar 1905. 14. Aarg.

Rusland paa Randen af en Revolution!

Arbejderne forlanger et Møde med Czaren.

Han forbyder Sammenkomst og flygter.

Blodet flyder i St. Petersborgs Gader.

Fra 500 til 5000 siges at være dræbt eller saaret i Søndags.

Nu er Scenen for Urolighederne flyttet den russiske Regering nærmere paa Livet! Den er flyttet til selve St. Petersborg! Arbejderne mente Alvor med deres Strike og deres Forlangende: at møde Czaren selv foran hans Vinterpalads. I Lørdags Morges udstedtes der en Politiforordning, som forbød alle Sammenkomster, Parader og alle andre Demonstrationer i St. Petersborg, og foruden den hele Politistyrke vilde en Militærstyrke paa 50,000 Mand under Prins Vasilchikoffs Kommando se til, at Ordren blev adlydt. Men man kunde ikke undgaa at have paa Følelsen, at denne Gang lod Arbejderne sig ikke saadan kujonere, og det var medSpænding vi imødesaa, hvad Bladene Mandag Morgen vilde meddele fra Søndagen i St. Petersborg. Vi har faaet det og skal i Korthed meddele vore Læsere det.

St. Petersborg, 22. Jan. — „Denne Dag har været en Dag af ubeskrivelig Rædsel i St. Petersborg. Gaarsdagens Strikers — drevne til Fortvivlelse ved Vold, Raseri og Blodsudgydelse — er i en Tilstand af aaben Opstand imod Regeringen.

En Tilstand, der grænser til Borgerkrig, eksisterer i den strækslagne russiske Hovedstad. Byen er erklæret under Belejringstilstand med Prins Vasilchikoff som Kommandør over 50,000 af Kejserens Garde. Troppperne bivuakerer i Gaderne ogByens mest befærdede Strøg. Paa Den Vassilli Ostrov og i Industridistrikterne har ophidsede Mænd opkastet Forskansninger, som de holder. Enkedronningen har søgt Sikkerhed i Tsarskoe Selo.

I Aftes forelagde Minister Sviatopolsk-Mirsky hans Majestæt Arbejdernes Indbydelse til at møde dem i Eftermiddag ved Vinterpaladset og modtage deres Bønskrift, men Kejserens Raadgivere havde allerede bestemt at vise fast og resolut Front, og Kejserens Svar til 100,000 Arbejdere, som prøvede et naa frem til den aabne Plads foran Paladset, var en fast Opstilling af Tropper, som mødte dem med Rifler, Bajonetter og Sabler.

Præsten Gopon, Arbejdernes forgudede Leder, marcherede i gyldent Skrud og holdende Korset i Vejret foran Tusinder af Arbejdere gennem Narvaporten. Mirakuløst undgik han en Salve, som strakte et halvt Hundrede Mennesker til Jorden. Tallet af døde og saarede her, ved Moskovporten, paa forskellige Steder og foran Vinterpaladset varierer. Det laveste Overslag er 500, men der er de, som sætter det saa høit som 5,000. Mange af Mændene havde deres Koner og Børn i Følge, og i Forvirringen gjordes der ingen Forskel. Disse delte Kæmpenes Skæbne. Soldaterne var loyale og adlød Ordre med Undtagelse af eet Regiment, som siges at have nedlagt deres Vaaben. Men Blodet, som purpurfarvede Sneen, har ophidset Strikernes Lidenskaber og forvandlet Kvinder saa vel som Mænd til vilde Dyr, og den rasende Befolkning skriger om Hævn.

Middelklassens Sympati er med Arbejderne.

Dersom Fader Gopon. Mesterhovedet for Bevægelsen, har haft aaben Revolution til Hensigt, saa har han som en Genius forstaaet at bryde Folkets Tro paa „Den lille Fader", hvem de troede, og som Fader Gopon havde lært dem at tro, vilde skaffe dem Ret. Gorky, den russiske Novelist, udtaler den Formening, at i Dags Værk vil bryde denne Folkets Tro paa Czaren. Han sagde til Associated Press i Aften:

„I Dag er der begyndt Revolution i Rusland. Kejserens Anseelse vil være uigenkaldelig tabt ved Udgydelsen af uskyldigt Blod. Han har for bestandig løsrevet sig fra sit Folk. Gopon lærte Arbejderne at tro, at en direkte Henvendelse til „Den lille Fader" vilde blive hørt. De er bleven ført ud af Vildfarelsen. Gopon er nu overbevist om, at fredelige Midler ikke nytter, og det eneste Raad er at bruge Magt. Det første Blod er bleven udgydt, men der vil følge mere. Nu er det Folket imod deres Undertrykkere, og Krigen vil blive udkæmpet til den bitre Ende".

Samme Mand tiltalte en stor Forsamling saaledes Søndag Aften: „Kære Kammerater! Vi har ingen Kejser. Der ligger uskyldigt Blod mellem ham og Folket. Nu begynder Folkets Kamp for Frihed. Maa den lykkes! Min Velsignelse over eder alle. Ønsker, jeg kunde blive hos eder i Aften, men jeg har for meget at gøre".

Et Medlem af den kejserlige Familie anføres at have sagt i Søndags, at denne Konflikt vil ende Krigen med Japan, og at enten vil Rusland faa en Grundlov, eller Kejser Nikolaj vil miste sit Hoved.

Fader Gopon.

Der hørtes i Lørdags Nygte om, at Arbejdernes Leder, Præsten Gopon, var arresteret, men det har vist sig at være usandt. Han er en mærkelig Personlighed, en rank ung Mand paa 29 Aar med brunt Skæg og milde Øjne. I sit private Liv er han saa from og stille som nogen Mand, men paa Tribunen optræder han som en glødende patriotisk Taler.

Som ung Dreng siges han at have været Svinehyrde, men paa Grund af de sjældne Evner, han røbede, sendtes han paa Præsteseminar. Hans politiske Anskuelser lede imidlertid til, at han blev vist fra Seminariet, og dette bragte ham til endmere at gøre Fællessag med Folket. Senere studerede han ved St. Petersborgs Universitet og blev endelig Præst. Som saadan optog han et Arbejde blandt de undertrykte Arbejdere og blev deres anerkendte Leder. Før Striken erklæredes, advarede han Autoriteterne om, hvad der var i Gære og bad om Retfærdighed for Arbejderne, men alt forgæves. Saa erklærede han: „Jeg staar i Fronten, skyder Soldaterne os ned, vil jeg blive den første, der falder. Men vort Blod vil udrette mere for Ruslands Sag end noget andet. Vi fremstiller os for Czaren uden røde Faner, revolutionære Sange eller anden Støj. Vi kommer som loyale Borgere for at møde vor Herster, der er blevet bedraget og ikke kender vor Stilling. Lykkes det os ikke at vinde Øre hos Czaren, skal jeg aldrig mere gentage Forsøget, men prøve, hvad der kan udrettes ved andre Midler."

Czaren siges at være flygtet fra sit Vinterpalads til Paladset Tsarskoe Selo, 16 Kilometer fra St. Petersborg.

Senere Efterretninger melder, at de, der havde forskanset sig paa Vasil eller Vassili Ostrov-Øen, blev Kl. 1,20 om Natten angrebet af Soldaterne og fordrevne. En Præst dræbtes, som han laa paa Knæ og bad for sit Folk. Øjenvidner siger, at Blodbadet der overgaar alt i den franske Revolutions Historie. Der findes Dynger af døde overalt. 2000 menes at være blevne dræbte der.

Der er for Tiden en truende Stilhed i St. Petersborg. Ogsaa fra Moskov berettes om Ro. FraSebastopol meldes, at Admiralitetets Skibsværksteder er i Brand.

Der gaar Rygter om Mytteri blandt Soldaterne.

Sidste Nyt fra Rusland.

Endnu skal vi meddele følgende Telegrammer, som Morgenbladene bringer.

St. Petersborg, 23. Jan. — Den almindelige Strike i Moskov gaar fremad paa samme Maade som den i St. Petersborg. Proklamationen og Metoderne er identiske.

St. Petersborg, 24. Jan. — Et Rygte spreder sig, at Striketerne har i Sinde at storme Markedet paa Vasili Ostrov og tage Forsyningerne der.

Ved Kalpino, 12 Mil oppe paa Floden, var en Skare Arbejdere startet for at forene sig med Strikerne i St. Petersborg, men blev standset af Soldaternes Ild. Intet sikkert Tal paa døde og saarede.

London, 24. Jan. — „Daily Telegraph"s Korrespondent i St. Petersborg melder, at Udfaldet af et Møde, som Reforpartiet Gorsky, Annensky, Arsenieff og andre tilligemed deres Tilhængere holdt Lørdag Aften og Søndag, var, at en Del Mænd konstitueredes, der betragter sig selv som Ruslands fremtidige provisoriske Regering. Endnu er de ikke politiske Cifre, siger Korrespondenten, men de haaber, at et Lykketræf vil sætte dem i Stand til at omstyrte den bestaaende Regime, paa samme Tid som de er sig bevidst, at Uheld kan bringe dem til Siberien eller til Graven. Korrespondenten tilføjer:

„Jeg har ikke Lov til at røbe deres Identitet. De er ikke Eventyrere, men Mænd med Lærdom, hvis Navne er kendte i vide Kredse og højlig agtede baade her og i Udlandet. De har bedet mig om at sige, at deres Finanspolitik vil blive at respektere alle russiske Laan og Obligationer, indgaaede før den 22. Jan., men de afviser alle fremmede Laan, som gøres i Fremtiden. De har besluttet i Forbindelse med Strikelederne at appellere til de engelsktalende Folk over hele Verden om financiel Støtte til at fortsætte deres Kamp for Friheb.

Der frygtes for, at Strikerne skal standse Jernbanerne og nødvendiggøre Fred med Japan.

Man taler om, at M. Witte muligvis vil blive udnævnt til Diktator.

Reed Smoot-Sagen.

Smoot paastaar, at han ikke har aflagt nogen Ed, som ikke stemmer med hans Borgerstab.

Denne Sag har været saa vidtløftig og langtrukken, at vi ikke har været i Stand til at holde vore Læsere a jour med den. Men nu i Fredags var Senator Reed Smoot selv Vidne i sin egen Sag, og det er not værd at høre, hvad han havde at sige.

Retssalen var fyldt til Trængsel. Det første Spørgsmaal, der gjordes Senatoren, var om hansNativitet. Han sagde, at han var født i Salt Lake City 1862. Baade hans Fader og Moder var døde. Hans Moder var en „plural" Hustru. Angaaende sin egen Familie sagde han, at han blev gift den 17. Sept. 1884, og han havde kun een Kone. De havde 6 Børn. Videre sagde han, at han, da han blev gift, ikke tog „the endowments", men at han i 1880 efter sin Faders Opfordring var gaaet igennem Endowment-Huset for hans Helbreds Skyld. Han havde sagt til sin Fader, at han brød sig ikke meget om at gennemgaa Ceremonien.

SenatorSmoot forklarede saa videre, at den meste Tid af sit Liv havde han været i Købmandsforretning. Det eneste Embede, han havde holdt i Kirken, foruden Apostel, var „counselor to the president of the Utah stake of Zion", og han havde ingen Ed aflagt, hverken da han blev Counselor, eller da han blev Apostel.

Mr. Worthington, Forsvarets Advokat, spurgte saa Smoot omEndowment-Ceremonien. Denne svarede, at han kunde ikke give den, om han vilde.

„Hvorfor ikke?"

„Fordi jeg ingen klar Erindring har om Ceremonien."

Advokaten opfæste saa, hvad andre Vidner havde sagt om „oath of vengeance" (Hevnsed) og spurgte Smoot om der var noget af denne Karakter i Ceremonien.

Smoot svarede et bestemt Nej.

Videre blev der spurgt, om der var noget om at hævne Joseph Smiths Blod.

„Der var ikke", svarede Smoot og fortsatte, „det vilde have været underligt, om der var, thi Josef Smith var selv den, der indførte Endowment-Ceremonien, og det vilde have taget sig underligt ud, om han vilde have bedt Folk hævne hans Blod, mens han endnu levede."

„Var der noget i Ceremonien, der kunde træde i Vejen for deres Loyalitet mod Deres Land?" „Der var ikke," svarede Senatoren.

Under det fortsatte Forhør forklarede Senator Smoot, hvorledes han blev Kandidat for Senatorposten. Han havde været en ivrig Deltager i Politikken, var saa kommen til at slutte sig til det republikanske Parti. Men det havde intet med hans Religion at gøre. Han søgte Kirken om Tilladelse til at være fraværende og fik den. Men hans Kirke havde ikke mere med hans Politik at gøre end enten Methodisternes eller Presbyterianernes. Smoot hævder ganske bestemt, at hans Kirkes Embedsmænd har intet over ham at sige som Senator. Hvad der særlig er værd at mærke er, at han udtaler sin Forbavselse over Præsident Smiths Forhold, og han misbilliger al Polygami siden Manifestes Udstedelse. Saaledes siger han: „Jeg mener ikke, at en Mand i den Status (en, som lever i Polygami, der var indgaaet før Manifestets Udstedelse) kan holde en Regeringsstilling. Jeg tror ikke, at der findes en Mand i Utah, som mener, at en Polygamist, som fortsættende overtræder Landets Lov, skulde have en saadan Stilling. Jeg ved, at Postmesteren i Provo blev fjernet af den Grund, og der har været andre Tilfælde af samme Slags." Videre erklærede han: „Dersom det skulde findes, at en Apostel eller anden Embedsmand i Kirken har taget flere Hustruer siden Manifestet eller viet andre i polygamist Ægteskab, saa vilde jeg ikke stemme for ham." Som Svar paa et andet Spørgsmaal sagde Smoot, at han aldrig havde hverken tilraadet eller samtykt i, at nogen Mand eller Kvinde levede i Polygami.

Dette er det væsentlige i Senator Smoots Vidnesbyrd. Een Ting synes allerede klart, og det er, at en Polygamist ikke kan holde noget Embede i Senatet eller i nogen anden Stilling i Forhold til vort Lands Regering. Men det forekommer os, at Udfaldet af selve Smootsfagen vil blive, at han vil beholde sit Sæde i Senatet, naar han ikke kan bevises at være skyldig hverken i Polygami eller i noget andet lovstridigt Forhold. Selve hans Forbindelse med Mormonkirken kan ikke udelukke ham.

Bryan i Washington.

Hans Udtalelse om Jernbane-Reguleringen

Sidst i forgangen Uge var W. J. Bryan i Washington. Han holdt mange Konferencer med fremragende Demokrater om Dagens politiske Spørgsmaal og om Partiets Fremtid.

„Naar Tiden kommer at vælge Embedsmænd, skulde Demokraterne se efter med, at der vælges Fremskridts-Demokrater", sagde Bryan i Kapitoliet, „vi har haft nok afKompromittering. Det mener jeg, udtrykker min Anskuelse angaaende den saakaldte Reorganisation."

Bryan var Genstand for megen Venlighed blandt Kongressens Demokrater, og han tog Luncheon sammen med KongresmandHitchcock fra Nebraska, Coctran fra Missouri og Clayton fra Arkansas. „Hvad mener De om Fragtpris-Lovgivningen og Toldrevisionen?" spurgte man ham over Bordet. „Republikanerne", svarede han, „stjæler nu vor Torden, og dersom de tillige vilde stjæle vort Lyn, saa kunde de maaske bringe det til noget. Spørgsmaalet om Regulering af Fragtpriserne og Forøgelse af „Interstate Commers Commission"s Magt er egentlig et demokratisk Forslag. Det har været vor Doktrin. Om vi ikke er stillet saaledes, at vi kan gennemføre den, saa burde Republikanerne gøre det. Jeg mener, at Regulering af Fragtpriser bør henhøre under Interstate Commerce Commission".

Ogsaa angaaende Trusts udtalte han sig. Det var hans særlige Opgave i Washington at samle Tal og Fakta angaaende dem til at bruge i Tale og Skrift. Han lod følgende Udtalelse falde: „Kommissionens Arbejde (i Forhold til Beeftrusten og andre Trusts) har været virkningsfuldt, og det skulde ikke forundre mig, om Departementet (of commerce & labor) i Samarbejde med Justitsdepartementet vilde „break up the trusts."

Det er noget, der klæder en Politiker, naar han kan anerkende det gode, Modpartiet gør.

Uncle Sam og San Domingo.

U. S. Vil hjælpe til at faa Finansvæsenet paa sund Basis, men ikke overtage Protektorat.

Washington, 23. Jan. — Assisterende Statsminister Loomis udstedte i Gaar efter Samraad med Minister Hay en Erklæring angaaende Situationen paa San Domingo, i hvilken han siger, at Republikken San Domingo efter moden Overvejelse har formelig anmodet de Forenede Stater om Bistand til at ordne dets Toldvæsen og faa dets Finansvæsen stillet paa en forretningsmæssig Basis.

Erklæringen nævner, at begrundet paa indtrængende Forestillinger fra Magterne anmodes de Forenede Stater om at genoprette gode financielle Forhold. Mr. Loomis erklærer, at det er ikke Regeringens Hensigt at overtage Protektorat over San Domingo eller blande i sig eller deltage i dets indre Affærer, kun opkræve Tolden.

Præsident Morales har underskrevet en Ordre, som vil blive offentliggjort, hvori de Forenede Stater bedes om fuldt ud at overtage Bestyrelsen af Toldvæsenet. 45 % af Tolden skal gives til den dominicanske Regering, det øvrige gaar til at dække Gæld. Dette Skridt tages i Overenstemmelse med og for at værne om Monroedoktrinen.

Efterlysninger.

A. Andersen, som i længere Tid har boet i Paris, Wis.

E. E. Petersen, som har boet i Lady Cal., — skulde være flyttet til Molin, Ill.

Breve, adresseret til ovennævnte kommer tilbage „Unclaimed".

Skulde nogen kende deres nuværende Adresse, bedes man godhedsfuldt opgive samme til

Danish Publishing House,
Blair Nebr.

* * *

— Danish Publ House har modtaget et Brev med 40c. i Frimærker for en Indremissions Almanak 1905 og en Katekismus af de smaa. Navnet er utydeligt, men synes at være Louise Wied. Brevet er dateret 18. Jan. 1905, og synes at være fra Lind — ingen Co. eller Stat er opgivet.

Skulde dette komme Afsenderen for Øje, bedes nøjagtigt Navn og Adresse opgivet, at vi kan tilsende det bestilte.

Danish Publishing House,
Blair, Nebraska.

Bekendtgørelse.

Blair Menigheds Kvindeforening afholder den 16. Februar Bazar i Kirkens Basement, (begynder Kl. 2 Eftermiddag), hvor der serveres Aftensmad, og Kaffe og Kage, naar man ønsker.

Alle baade i og udenfor Menigheden kan faa Lejlighed til at vise deres Interesse ved at bringe deres Madkurve (hvad man kan tænke hører til et Aftensmaaltid), og skænke en Gave til Salget.

Hvad det sidste angaar er der en hyperlig Lejlighed for alle de unge Mænd og Kvinder at faa Lov at være med. Formaalet er Afbetaling af Kirkens Gæld. Alle Gaver bedes indleveret hos Mrs. Christiansen helst een eller to Dage før.

„Danskeren" udgaar to Gange om Ugen. $1.50 aarlig. Prøve-Nr. frit.